

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ Μ. ΠΡΟΒΙΝΣ

Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Ο Ραούλ Ζιλμπέρ είν' ένας δραματικός ήθοποιός. Δεν υπάρχει έρωτικός ρόλος στα έργα των συγγραφέων της μόδας, πού νά μπορή νά τόν υποδυθῆ άλλος ἀπ' αὐτόν. Ο Ραούλ Ζιλμπέρ είνε ὁ ἀπαραίτητος έραστής κι' αὐτό συμβαίνει τριάντα χρόνια τώρα. Ο ἴδιος ἔχει ξεπεράσει ἀπό καιρὸ τὸν μισὸ αἰῶνα, μὰ ἡ Παρισινὴς ἔχουν συνηθίσει τόσο στὰ παλιὰ τους «ἀστέρια», ὥστε ὁ Ραούλ Ζιλμπέρ τίς γοητεύει ὅσο κι' ένας πρωτὰγωνιστὴς τοῦ κινηματογράφου εικοσιπέντε χρόνων.

Μιά ἀπὸ τίς γυναῖκες πού ἔχει γοητεύσει ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς εἶνε καὶ ἡ Ἀμερικανίδα Μὼντ Στάρκ, ἡ ὁποία τὸν φαντάζεται καὶ στὴν ἰδιωτική του ζωὴ, ὠραῖον, ἀνθηρὸ καὶ θελκτικὸ, ὅπως καὶ στὴ σκηνή. Μὰ δυὸ λόγια, εἶνε τρελλὰ έρωτευμένη μαζί του. Φρόντισε νά τὸν γνωρίσει, πῆγε στὸ καμαρίνι του, τοῦ ἐξέφρασε τὸν θαυμασμό της καὶ στὸ τέλος τὸν προσκάλεσε νά τὴν ἐπισκεφθῆ στὸ μέγαρό της. Ο Ζιλμπέρ δίστασε πολὺ νά δεχθῆ τὴν πρόσκλησί της, ἀλλὰ στὸ τέλος, μπροστὰ στὴν ἐπιμονὴ τῆς Ἀμερικανίδος, ἀναγκάσθηκε νά υποχωρήσει.

Στὴν ὠρισμένη ὥρα — μιὰ καταχνιασμένη ὥρα ἐνὸς φθινοπωρινοῦ ἀπογεύματος, — ὁ Ραούλ Ζιλμπέρ πηγαίνει στὸ μέγαρο τῆς Μὼντ, ἡ ὁποία τὸν περιμένει ἡ ἴδια στὴν πόρτα.

ΜΩΝΤ (κατενθουσιασμένη).— Σὰς ἀνοίγω μόνη μου.... Ἐδίωξα ὅλους τοὺς ὑπηρετὲς μου... Εἶμαστε μόνοι!... Περᾶστε, Ραούλ μου!...

ΡΑΟΥΛ (μπαίνοντας στὸ σκοτεινὸ προθάλαμο).— Τί διαβολόκαιρος!... Νόμιζα τὸ πρῶτὸ πὼς δὲν θὰ μπορούσα νάρθῶ!... Εἶχα ἓναν πονοκέφαλο!...

ΜΩΝΤ (μ' ἐνδιαφέρον).— Εἶστε καλύτερα τώρα;

ΡΑΟΥΛ.— Ναι... Ἡ εὐχαρίστησις πού σὰς βλέπω ἔδιωξε τὴν ἀδιαθεσίᾳ μου... Ἐξ ἄλλου, πῆρα ἓνα σωρὸ ἀσπιρίνες... Ὡ! δὲν κάνει καθόλου ζέστη ἐδῶ!...

ΜΩΝΤ.— Τί λέτε; Ἐγὼ θράζω!...

ΡΑΟΥΛ.— Ἐγὼ ὅμως κρυώνω!

ΜΩΝΤ (μ' ἓνα προκλητικὸ χαμόγελο).— Θὰ σὰς ζεστάνω, ἀγαπητὴ μου... Ἐλάτε στὸ σαλονάκι μου!...

Τὴν ἀκολουθεῖ φορῶντας τὸ ἐπανωφόρι του, τὸ κασκὸλ του καὶ τὸ καπέλλο του.

ΜΩΝΤ (γελῶντας πρὸς τὸν βλέπει ἔτσι κουκουλωμένο).— Τώρα μπορεῖτε νά τὰ θγάλετε ὅλα αὐτά!

Τὰ θγάζει καὶ παρουσιάζεται ἔξαφνα,

ὄχι ἔτσι ὅπως φαίνεται στὸ θέατρο κάτω ἀπ' τὰ φῶτα, μὲ μιὰ νεότητα... ζωγραφιστὴ, ἀλλὰ ἔτσι, ὅπως

εἶνε στὴν πραγματικότητα: ἓνας πενηντάρης μαραμένος, μὲ ρυτίδες, μὲ μαλλιά λιγοστά καὶ γκριζὰ. Ἡ Μὼντ δὲν μπορεῖ νά συγκρατήσῃ ἓνα ξεφωτιστό.

ΡΑΟΥΛ.— Τί εἶνε;

ΜΩΝΤ.— Τίποτε!... Ἡ ἔκπληξις!... Ἡ ἔκπληξις!... Ἡ εὐτυχία!...

ΡΑΟΥΛ.— Ὠραῖα!... Ἀς καθήσουμε! (Πιγῶντας): Θὰ σὰς παρακαλοῦσα νά ρίξετε λίγα ξύλα στὴ φωτιά!... Εἶμαι βέβαιος πὼς ἡ θερμοκρασία ἐδῶ δὲν εἶνε πιὸ μεγάλη ἀπὸ 15 βαθμοὺς.

Βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα μικρὸ εργαλεῖο πού τὸ τοποθετεῖ πλάι στὸν τοῖχο.

ΜΩΝΤ (ξαφνιασμένη).— Πῶς; Θερμόμετρο εἶν' αὐτό;

ΡΑΟΥΛ.— Ναι, κρατᾶω πάντα θερμόμετρο ἐπάνω μου. Ὅταν ἡ θερμοκρασία σ' ἓνα μέρος εἶνε λιγώτερη ἀπὸ εἴκοσι βαθμοὺς, ἀρπάζω μιὰ χαρὰ συνάχι. (Καταλαβαίνοντας ὅτι πρέπει νά ἐρωτοτροπήσῃ λίγο).— Εἶστε ὑπέροχη σήμερα, ἀγαπητὴ μου Μὼντ! (Κυττάζοντας γύρω του): Καὶ τὸ σπίτι σας εἶνε γοητευτικὸ.

ΜΩΝΤ (χαμογελῶντας).— Μιὰ φωληὰ γιὰ τὸν ἔρωτα!...

ΡΑΟΥΛ.— Ἡ ἐπίπλωσις θὰ σὰς στοίχισε ἀκριβά... Δὲν

σταθήκατε καθόλου φειδωλὴ σὲ χρήματα!

ΜΩΝΤ.— Καὶ σεῖς, ἐλπίζω, δὲν θὰ σταθῆτε καθόλου φειδωλὸς στὸν ἔρωτα!

ΡΑΟΥΛ.— Πῶς μπορεῖτε ν' ἀμφιβάλλετε;

ΜΩΝΤ.— Διάβολε!... Μὰ δὲν μοῦ εἶπατε ἀκόμα οὔτε μιὰ ἐρωτικὴ κουβέντα!... Φτάνετε στὸ σπίτι μιᾶς ὠραίας γυναίκας πού σὰς ἀγάπησε — καὶ πού σὰς ἀγαπᾶ ἀκόμα πολὺ — σὰν νά κάνετε μιὰ τυχαία ἐπίσκεψι... Οὔτε κὰν μὲ φιλήσατε ἀκόμα...

ΡΑΟΥΛ (ὀποκριτικά).— Δὲν τολμοῦσα!...

ΜΩΝΤ.— Ἐ λοιπὸν, τολμῆστε... Τολμῆστε, τολμῆστε, ἀφοῦ σὰς τὸ ἐπιτρέπω! (Ὁ Ραούλ πλησιάζει κρατῶντας τὸ χέρι του ἔνα πακέτο πού δὲν τὸ ἀφήσει καθόλου ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς ἀφίξεώς του).— Μὰ ἀφήστε λοιπὸν αὐτὸ τὸ δέμα. (Νευριασμένη): Τί πολὺτιμο λοιπὸν ἔχετε ἐκεῖ μέσα;

ΡΑΟΥΛ.— Διάφορα μικροπράγματα πού θὰ τὰ χρειασθῶ σὲ λίγο... (Ἀποθέτει ἐπιτέλους τὸ πακέτο): Ναι, ἔχετε δίκιο... Ἀς παραδοθοῦμε ὀλόκληροι στὴ χαρὰ αὐτῆς τῆς ἐξαιρετικῆς στιγμῆς... αὐτῆς τῆς στιγμῆς... (Μὴ θρῖσκοντας τὴν κατάλληλη

λέξι, τὴν φιλάει... Ἐπειτα, λέει ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό του): Τὴν ξέρω τὴν

τέχνη τοῦ φιλήματος, ἔ; Μ' ἔχετε δὴ στὸ «Γόητα»... ἓνα ἔργο στὸ ὁποῖο φιλάω ὀχτῶ γυναῖκες; Καὶ τίς φιλάω τρεῖς φορές τὴν καθεμίᾳ!... Κι' ἔχω ἔρη εἰκοσιτέσσερες τρόπους φιλήματος!... Ἐπρεπε νά μὲ ἦτε! Ἐπρεπε νά μὲ δῆτε!..

ΜΩΝΤ.— Μπορεῖτε νά δοκιμάσετε αὐτὰ τὰ εἰκοσιτέσσερα φιλήματα καὶ σὲ μένα... (Παρασύροντας τὸν πρὸς τὸν καναπέ): Ἐλάτε ἐδῶ κοντά μου!... Ἐλα!... Μπορεῖς νά μοῦ μιλάς καὶ σὺ στὸν ἐνικό!... Κάνε μου τὴν ἐξομολόγησί σου!...

ΡΑΟΥΛ.— Τὴν ἐξομολόγησί μου;

ΜΩΝΤ.— Ναι, πές μου τί νοιώθεις γιὰ μένα, μίλα μου γιὰ τὴ φωτιά πού καίει μέσα σου!... Πές μου λόγια φλογισμένα...

ΡΑΟΥΛ.— Σὰν αὐτὰ πού λέω στὸν «Δὸν Ζουάν»: Ὡ, ἐσὺ, ἡ πιὸ ἐπιθυμητὴ ἀπὸ τίς γυναῖκες,

ἐσὺ πού πάντοτε ὠνειρεύτηκα, ἐσὺ, πού μ' ἔνα βλέμμα σου μοῦ ἀναστάτωσης τὴ ζωὴ,

ἐσὺ πού μ' ἓνα σου φίλημα μ' ἀνέβασες στοὺς οὐρανοὺς!... Ὡ! πόσο θὰ ἤθελα νά πεθάνω, ἀγαπώντας με!...

ΜΩΝΤ (ἀνοιγοκλείνοντας τὰ βλέφαρά της).— Ναι, ναι, λέγε!... Λέγε ἀκόμα...

ΡΑΟΥΛ.— Μὰ ξεχνᾶτε πὼς πρέπει νά παίξω ἀπόψε στὸ θέατρο...

ΜΩΝΤ.— Ἐ, κ' ὕστερα;

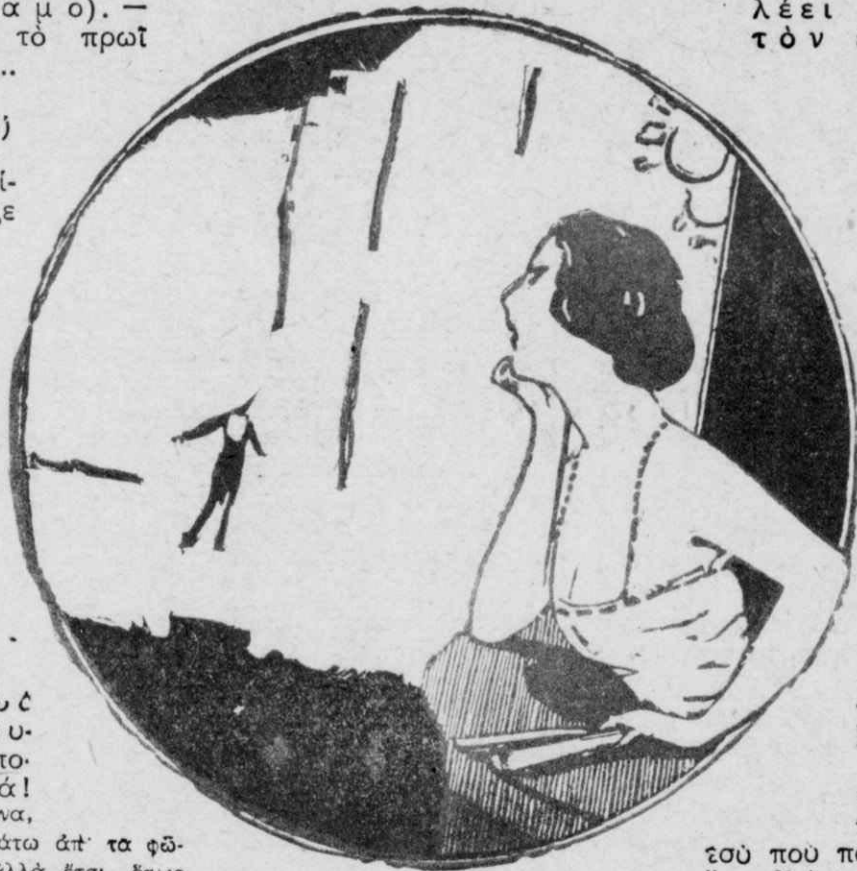
ΡΑΟΥΛ.— Μὰ ἂν ἐξακολουθῆσω ν' ἀπαγγέλλω ἐδῶ, δὲν θὰ ἔχω κατόπιν καμμιά διάθεσι νά παίξω στὸ θέατρο...

ΜΩΝΤ.— Συλλογίζεσαι αὐτὰ τὰ πράγματα σὲ στιγμὲς ἔρωτος;

ΡΑΟΥΛ.— Ναι, συλλογίζομαι τὴν καλλιτεχνική μου φήμη. Θὰ τὴν χάσω, ἂν δειχτῶ κατώτερος τοῦ ἑαυτοῦ μου. (Ἡ Μὼντ ὀψώνει τοὺς ὤμους της): Θύμωσες!... Γιατί;... Ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, θὰ ἐξακολουθῆσω... Μὲ θυμᾶσαι στὸν «Πόθος», σ' ἓνα ἔργο, στὸ ὁποῖο ἀκριβῶς κατακτῶ μιὰ θυμωμένη γυναῖκα;...

ΜΩΝΤ (νευριασμένη).— Ὅχι, δὲν σὲ εἶδα! Ἐπειτα ὁ «Πόθος» πού παίζεις ἀπάνω στὴ σκηνὴ δὲν μ' ἐνδιαφέρει καθόλου. Ἐμένα μ' ἐνδιαφέρει ὁ δικός μου πόθος. (Τραβῶντας τὸν ἀπότομα κοντά της. Ὁ Ραούλ θγάζει μιὰ μικρὴ κραυγή): Τί τρέχει;

ΡΑΟΥΛ.— Μ' ἔκανες νά πονέσω στὸν ὄμο... Ὑποφέρω,

βλέπετε, από αρθριτικά...

ΜΩΝΤ.— 'Αγαπημένε μου, πάρε με στά γονατά σου!...

ΡΑΟΥΛ (τ ρ ο μ α γ μ έ ν ο ς).— 'Αδύνατον!

ΜΩΝΤ.— Γιατί;

ΡΑΟΥΛ.— Γιατί έχω ρευματισμούς...

ΜΩΝΤ.— 'Αλήθεια;!... Μά, φίλε μου, είσαι... παθολογικό μουσεϊό!

ΡΑΟΥΛ (π ε ι ρ α γ μ έ ν ο ς).— "Ω! μην είσαι υπερβολική!... "Όλος ο κόσμος έχει τις μικρές του ατέλειες... 'Η δικές μου είν' ένδοξες!

ΜΩΝΤ.— Νά ήταν τουλάχιστον αλήθεια αυτό!

ΡΑΟΥΛ (κ α τ α λ α β α ί ν ο ν τ α ς ό τ ι π ρ έ π ε ι ν ά π α ρ α φ ε ρ θ ή λ ί γ ο).— Μικρή μου, αγαπημένη μου Μώντ, θά δης σέ λίγο πώς αυτό που σου λέω είν' αλήθεια... Σέ λατρεύω... Είσαι γοητευτική, πρωτότυπη, διασκεδαστική! Μου θυμίζεις τή Σ υ λ θ ί α στο «Αίωνιο Θήλυ»! Μά είδες σ' αυτό τó έργο;

ΜΩΝΤ (δ ι α κ ό π τ ο ν τ ά ς τ ο ν).— "Α! όχι! όχι!... Φτάνει!... 'Εδώ θέλω νά σέ δώ!

Κολλάει τά χείλη της στά δικά του. 'Ο Ραούλ κάνει μιά απότομη κίησι.

ΜΩΝΤ.— Τί είνε πάλι;

ΡΑΟΥΛ (γ υ ρ ί ζ ο ν τ α ς τ ό κ ε φ ά λ ι τ ο υ ά λ λ ο υ γ ι ά ν ά ξ α ν α θ ά λ η σ τ ή θ έ σ ι τ η ς τ ή ν ψ ε υ δ ι κ ή ό δ ο ν τ ο σ τ ο ι χ ί α τ ο υ): Τίποτε!... Τίποτε!...

ΜΩΝΤ.— "Ω! έχεις ψεύτικα δόντια!... (Μ έ ά π ο γ ο ή τ ε υ σ ι): Κι' έγώ που τά εύρισκα τόσο ώραία!...

ΡΑΟΥΛ (σ φ ί γ γ ο ν τ ά ς τ η ν).— Μά έχω και δικά μου, σου τ' όρκίζομαι... Μικρή μου Μώντ, μην προσέχης τόσο άσήμαντες λεπτομέρειες!... "Ω! "Ω!...

ΜΩΝΤ.— Τί είνε πάλι;

ΡΑΟΥΛ.— Τίποτε... Τίποτε... ('Α ν ο ί γ ο ν τ α ς τ ό δ έ μ α τ ο υ, β γ ά ζ ε ι κ ά τ ι σ κ ο ν ά κ ι α): Σας παρακαλώ, μου επιτρέπετε; Είνε ή ώρα που πρέπει νά πάρω τά σκονάκια μου για τή χώνεψη...

ΜΩΝΤ (ή ό π ο ί α τ ρ α θ ί έ τ α ι ά π ό τ ο μ α π ί σ ω).— 'Ελεύθερα! 'Ελεύθερα!... Πάρτε τά σκονάκια σας μέ τήν άνεσί σας... 'Εγώ δέν θά σας ένοχλήσω πειά!...

Πηγαίνει και κάθεται μέ ψυχρότητα στήν άλλη γωνιά του δωματίου.

ΡΑΟΥΛ (ξ α φ ν ι α σ μ έ ν ο ς).— Πώς, δέν θέλεις πειά... 'Ελα, αγαπημένη μου, στήν άγκαλιά μου...

ΜΩΝΤ.— Εύχαριστώ!... Δέν έχω καμμιά διάθεση νά μέ κολλήσετε συναχι ή γρίπη...

ΡΑΟΥΛ (π ρ ο σ π α θ ώ ν τ α ς ν ά σ υ ν έ λ θ η).— Τί σημασία έχει ή γρίπη σέ μιά στιγμή έρωτικής μέθης!...

ΜΩΝΤ (ν ε υ ρ ι α σ μ έ ν η).— 'Αφήστε με, σας παρακαλώ!... "Α! Μπορείτε νά πηγαίνετε... 'Αρκετά! 'Αρκετά! Φτάνει πειά!...

ΡΑΟΥΛ.— Είστε ύπέροχη στό θυμό σας!... Μά θά σας νικήσω... όπως στήν «'Α ν τ ω ν ί α» του Δουμά - υίου νικάω τήν γυναίκα που δέν θέλει νά ύποκύψη... Μ' έχετε δη σ' αυτό τó έργο;

ΜΩΝΤ.— Θεέ μου!... Σωπάτε!... Σωπάτε!... Μου προκαλείτε άηδία!... Σας είδα και σας παραείδα!... (Σ π ρ ώ χ ν ο ν τ ά ς τ ο ν π ρ ό ς τ ή ν π ό ρ τ α) 'Εβγάτε, κύριε... 'Εβγάτε! Θά σας στείλω τó... φαρμακείο σας στό σπίτι σας, στό... μέγαρο τών 'Απομάχων!...

Μένοντας μόνη ή Μώντ κυριεύεται από μιά νευρική κρίση, ξεσχίζει τó μαντηλάκι της, κομματιάζει τά μαξιλαράκια του καναπέ.

ΜΩΝΤ.— Θεέ μου! Αύτός λοιπόν είνε ό άνθρωπος που είκοσιπέντε χρόνια τώρα κάνει τις Παριζιάνες νά όνειρεύονται τόν έρωτα;...

MICHEL PROVINS

ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΩΝ

'Η κακομοιριάς τών φιλαργύρων. Μίζεροι έως θανάτου. Τό σχοινί του κρεμασμένου. Τό άκρον άωτον τής τσιγκουνιάς. 'Ο φιλαργυρος που γαυγίζει κτλ. κτλ.

Κάποτε ένας φιλαργυρος, έπειδή θρέθηκε στή σκληρή άνάγκη νά ξεδεψή μερικά χρήματα, άπελπιστηκε τόσο, ώστε ύποφασισε ν' αυτοκτονήση... Ιήρε λοιπόν ένα σχοινί, τó έξεσε σ' ένα δέντρο και πέρασε τó λαιμό του στή θηλεία. Κάποιος γείτονας του όμως τόν είδε, έτρεξε και του έκοψε τó σχοινί για νά τόν γλυτώση.

Μά ό φιλαργυρος, άντι νά εύχαριστήση τόν σωτήρα του... ζήτησε νά του πληρώση τó σχοινί που του κατέστρεψε!

Κι' ό φτωχός γείτονας πλήρωσε τόν «τζερεμέ» αυτόν, αλλά κι' ώρκίστηκε νά μη ξανανακατευθί στις δουλειές τών φιλαργύρων, είτε κρεμασμένοι είνε, είτε καίγονται, είτε πνίγονται στή θάλασσα...

Κάποιος άλλος φιλαργυρος, όταν έπρόκειτο νά του πάρη μέτρα ό ράφτης του στά πέντε χρόνια μιά φορά, συνήθιζε νά μένη τρεις μέρες νηστικός για ν' άδυνατίζη κι' έτσι... νά μη χρειάζεται πολύ ύφασμα για τά ρούχα του!...

'Ενας άλλος φιλαργυρος πάλι, που ζούσε μόνος του σ' ένα έρημικό σπιτάκι, είχε μαζί του έναν σκύλο, ό όποιος έψόφησε κάποτε από τήν καταναγκαστική δίαιτα που του επέβαλλε ό κύριός του.

Τότε ό φιλαργυρος, για νά μην αγοράση άλλο σκυλί, έβγαине κάθε νύχτα στόν κήπο του και... γαύγιζε άρκετή ώρα, μιμούμενος τέλεια τή φωνή του ψόφιου σκύλου του, για νά φοβίση και ν' άπομακρύνη τούς κλέφτες!...

'Ενας φιλαργυρος άναγκάστηκε μιά μέρα που θρισκόταν στήν έκκλησία, νά ρίξη ένα νόμισμα στό δίσκο που είχαν βγαλει για κάποιο φιλανθρωπικό σκοπό.

'Ο έπίτροπος όμως, κατά λάθος, ξαναπήγε κοντά του.

— "Εδωκα πρό όλίγου! είπεν ό φιλαργυρος.

— Τό πιστεύω, αλλά δέν σας είδα, άποκρίθηκε ό έπίτροπος κι' έκανε νά φυγή.

Τότε πετάχτηκε κάποιος που στεκόταν κοντά στόν φιλαργυρο και που γνώριζε τήν τσιγκουνιά του, και είπε:

— 'Εγώ τόν είδα, αλλά... δέν τó πιστεύω!...

'Ενας πολύ φιλαργυρος κι' αρχικλέφτης χωρικός πήγε κάποτε νά έξομολογηθή. 'Ανάμεσα στ' άλλα μικροπαραπτώματά του, ώμολόγησε στόν πνευματικό ότι είχε κάνει και μιά κλεψιά.

— "Εκλεψα ένα τραγί, δέσποτά μου, είπε, από κάποιον γείτονά μου.

— Τί λές, τέκνον μου; Πρέπει νά τó έπιστρέψης άμέσως στό νοικοκύρη του.

— Δυστυχώς τó έχω φάει, πάτερ, άπάντησεν ό χωρικός.

— Τόσο τó χειρότερο για σένα. Γιατί στή Λευτέρα Παρουσία, τó τραγί θά ζωντανέψη και θά σέ κατηγορήση, κι' έτσι θά πäs στήν Κόλασι.

— Θά ζωντανέψη, είπες; ρώτησε ό χωρικός.

— Βέβαια!...

— "Α! τότε όλα διορθώνονται.

— Πώς; ρώτησε ό έξομολογητής.

— 'Απλούστατα, άφου τó τραγί θά ζωντανέψη στή Δευτέρα Παρουσία, εά τó δώσω στόν γείτονά μου και θά του πώ: «Νά τó τραγί σου. Πάρ' το και ξεφορτώσου με για νά μην πάω στήν Κόλασι».

Κόκκαλο ό πνευματικός.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 β' (Τηλέφωνον: 26-135)

'Ιδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

'Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

'Εσωτερικού δι' έν έτος Δραχ. 200

'Εξωτερικού Δολλάρια 6

» έξάμηνια » 100

'Αμερικής » 7

και δι' όλην τήν 'Αφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτησία συνδρομή σελλινια 30. Αί έπιστολαί και τά χρηματικά έμβάσματα δέον ν' άπευθύνονται πρός τόν διευθυντήν του «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,

'Οδός Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 β'.

Τιμή έκαστου φύλλου Δραχ. 4.

'Εν 'Αμερική, διά τήν έγγραφην συνδρομητών και διά τήν κατά φύλλον πώλησιν, ή 'Εταιρία New York News Agency General P. O. Box 497, New York City, έκπροσωπούμενη παρά του κ. Κ. Καλφοπούλου.